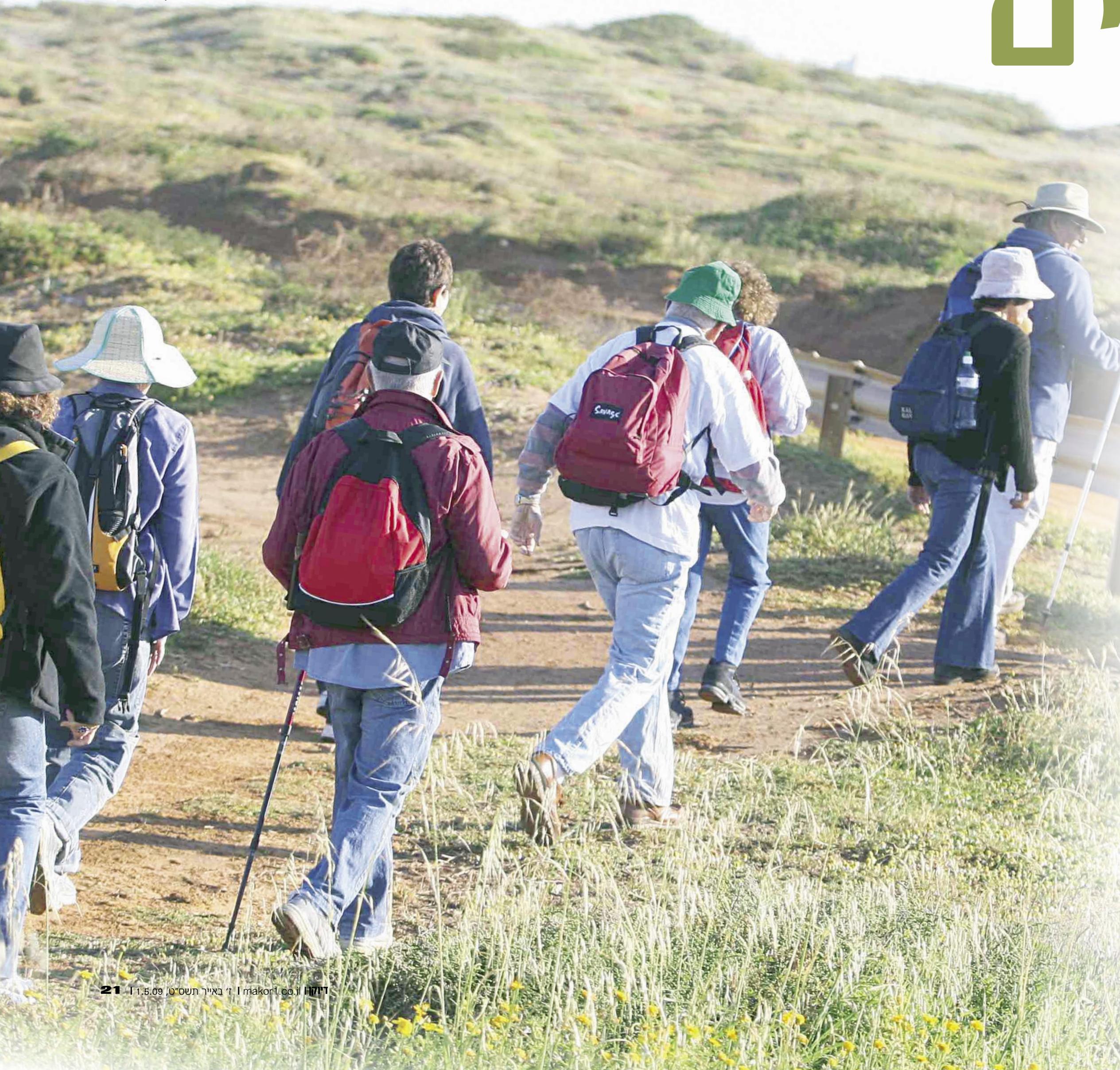

שביל התיירים

רעה וויסי אפנر איבדו את בנם באסון המסוקים, אבל לא ויתרו על הזכות לחיות. בחמש השנים האחרונות הם עומדים בראש מסע מיוחד ומרגש בשביל החוצה ישראל, שאוסף אליו מאות אנשים טובים, מכל גוני הקשת הישראלית, לטiol ארוך שכולו תקווה

חגית שדר | צילום: נמרוד גליקמן, ג'ני

בבוקר. היום עד אז על גמוי וקט קרי. בקופת היציאה למסע יפגשים בשביל ישראלי כבד מחייבים 200 איש. הם לא נבהלים מהחושך, וגם לא מהקר. אגנו נפנסם על חף הרים בכמה רום, למסע שיימש 14 ק"מ, עד שדר. ים העז מתקתק. רכב השע עם מכל ענק של קפה וכוסות פלטיק עמד לשעות המתילים. בעמודת אינטראנט ניתן למצוות רישום מודוק של כל אחד שצפויים להצטרף לשלול היום. כשלילה השער ונלקחת המפשנ מגיעים האבון ואמאן על הטויל – עיטה וויסי אפנר, קשה שאלחוש את השמה והוחנו אליהם. עכשי אפשר לנאת לזרך.

בבר הטע נועם שהברות הניטליות זו, סוכובת מכל שכבות הציבור הישראלי מילא גאלאים, יוצא למסע בשבייה ושהיאלם. אין הומן פתחו את לטיל כדי להנץח את ביהם ובריהם באסון המסוקים, אך הומן מונפלם. השורות גם לכל החיבור, בהם רבש של הכרו אוישת אף אחד מונפלם. יידם המתויזים, שעשים טוב לאגנסים בדור, נשיים אויריך ומכלבים כוחת חדשים. המסע של השביל הפרק למסע ייכרנו, והוא שווה את השמה. רעה וויסי אפנר היו הראשונים. בשנת 2002, חמוץ שנאר שיל ישראל. ק"מ. הבו איי ברד לבון, צוא למסע משפחתי אורך שיל ישראל. 850. ייס הוגש או שהוא וויב להנץח את בנו. "חשתה שה היה מכובד אם אל' בשביל ישראלי מאיל ועד שארישוב לזרו", הוא נזכר.

בתחלת רעה והנדגה. "ממש לא עלה בדעתי לכת", דיא מספרה, "מגד אחור, לא רצתי שהוא יעשה את הכל בלבד. פחדני וטלי טו. שזה לאחר מכך הוא אמר לי שהוא מתכוון לעזע בשביל ישראל גם אם אין אליו אבונו. הבניין שאן לי ביריה והצטופת".

שם חתבו תינויים לארכבים מיי מע, והודיעו למפעחה ואורו תיקים. מנוקות התהילה יצאו חמשה אנשי, אך במלה מיי המסע – ולאחר שהעתונאי לשעבר והח"כ בהוה אויריך סייר עליים בתוכנית הרדיי' המלה אהדונה, ואחד הגסים הקטן אויר מושך – האזרוף נספס. "זה הייציאת מושג ומפתיע. בכל בוקר הינו מגיחת ההתהלה שלו אליו והודיעו לנו פוגשים גישם והשיט", נזכר וויסי. "היל' הו נבו משפחה שוריוין לנו מושך שם גאנטיפר, והיל' הו שושם לארכנו ופשתה הצעופ".

מכיוון שההילוט מושך לא להנץח רק את בנם איבי אלא את כל חיליאי אסון המסוקים, בכל פעם שבערço סמוך לישוב שבגדיל היללים, הקדשו את הים לכו. "יש משה מירוח במשפחה אסון המסוקים", אומר וויסי. "יל' אחד שתגצה און בנו שפַּע, וגיצה בואה הומנות גם את האדרם. لكن החלנו גם אונטו להגצה את כולם".

כל בוקר של ציידה נפתח בטקס. המתים לרים יה"ה: "פתאום קם אדם בוקר ומחליט כי הוא עם ומותחן ללבת". לאחר מכן הם מקירים כמה דקוטה לחלי אסון המסוקים שמחפוחות גרות בסביבת המסלול ולחלים מליחמות וממצעים אחרים שנבי מישפוחותם ביקשו להגיציהם. או זוחלים ממליחם לצערו, שירה אורה של גשש שמורכת מרענן משחת השביל – אותן משפחות מייסדות שכוננו נפלו בתהנשות המסוקים ומוא ליהדות באורנים. "שנה לאחר שABI נהרג, הקמו את קבוצת ABI" – אפסר ביה", שבח נפשם נשים ובברים, חילונים ותמים ללימוד מושוף, במטרה

